

رابطه جدایی مالکیت از کنترل با محافظه کاری غیرشرطی حسابداری شرکتها

مینا جاهدمغانلو^۱ و فرزین رضایی^۲

۱ کارشناس ارشد گروه حسابداری، موسسه آموزش عالی تاکستان، تاکستان، قزوین، ایران، mina.jahed@gmail.com
 ۲ دانشیار گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران، (نویسنده مسئول)، farzin.rezaei@qiau.ac.ir

چکیده

در مجموع سال‌های اخیر ساختار مالکیت و تأثیر آن بر ابعاد مختلف شرکتها، به دلیل رواج آن در اکثر کشورها و به‌خصوص در میان اقتصادهای در حال رشد و بازارهای نوپای اروپا و آسیا، به‌عنوان یکی از مسائل مهم در ادبیات حاکمیت شرکتی مطرح شده است لذا در این پژوهش سعی شده است تأثیر جدایی مالکیت از کنترل بر محافظه کاری غیرشرطی حسابداری شرکتها در ایران مورد بررسی قرار گیرد. پس از طراحی شاخص‌های ارزیابی جدایی مالکیت از کنترل، اطلاعات معاملات انجام شده در دوره پژوهشی پنج‌ساله ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ از سازمان بورس اوراق بهادار جمع‌آوری گردید. نمونه آماری مشتمل بر ۱۱۰ شرکت می‌باشد که با روش حذف سیستماتیک انتخاب شده است؛ که در مجموع ۵ سال ۵۵۰ شرکت بودند آنچه در جمع‌بندی و نتیجه‌گیری کلی آزمون فرضیه‌های تحقیق می‌توان عنوان کرد، این است که بین فاصله مالکیت نهادی و نهادی فعال، با محافظه کاری غیرشرطی حسابداری و همچنین بین فاصله مالکیت عمده و نهادی فعال، با محافظه کاری غیرشرطی حسابداری رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد. با بررسی سایر فرضیه‌های پژوهش مشخص شد که بین فاصله مالکیت اقلیت و نهادی، با محافظه کاری حسابداری غیرشرطی و همچنین بین فاصله مالکیت اقلیت و نهادی عمده، با محافظه کاری غیرشرطی حسابداری نیز رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد، در صورتی که این رابطه منفی و معنی‌دار، بین فاصله مالکیت اقلیت و نهادی فعال با محافظه کاری غیرشرطی حسابداری وجود نداشته است.

واژه‌های کلیدی: مالکیت نهادی فعال، محافظه کاری حسابداری، محافظه کاری شرطی، مالکیت نهادی، مالکیت عمده